

skal kunne lykkes de forskellige Partier at naa til en Overenskomst, hvorefter det Beløb, som man havde tiltænkt Tjenestemændene, og om hvilket der er forhandlet og opnaaet Enighed med Organisationerne, bliver stillet til Raadighed for Tjenestemændene, saaledes at deres Kaar kan blive yderligere forbedret. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget.

Søren Svendsen: Det Lovforslag, som er til Behandling her, er jo en Del af det oprindelige Forslag om Konjunktur- og Stedtillæg, som den højtærede Finansminister forelagde her i Tinget, og som vi jo ved undergik den Forandring i Landstinget, at Bestemmelserne angaaende det forøgede Stedtillæg blev udstemt, hvorefter Forslaget om Konjunkturtillæg blev vedtaget i Landstinget og ogsaa her ved eneste Behandling i Aftes. Jeg kan lige saa lidt nu som tidligere anbefale det foreliggende Forslag, som vort Parti har været imod og fremdeles er imod af finansielle Grunde. Vi mener ikke, at Tiden er til at gaa til en Merudgift hverken paa Konjunkturtillægget eller Stedtillægget, i alt Fald ikke af nogen væsentlig Betydning, og derfor maa jeg paa mit Partis Vegne erklære, at vi lige saa lidt nu som tidligere kan gaa med til det foreliggende Forslag. Der ligger ikke deri, som det blev sagt i Aftes og tidligere, en Uvilje overfor Tjenestemændene. Vi ønsker at bevare de Tillæg, som Tjenestemændene har i Øjeblikket, baade Konjunktur- og Stedtillæg, men vi mener ikke, at de finansielle Tilstande her i Landet i Øjeblikket opfordrer til eller begrunder, at man gaar til en Merudgift paa en halv Snos Millioner til disse to Tillæg.

Parkov: Den højtærede Ministers Hensigt med Fremsettelsen af dette Lovforslag maa formentlig være, at der skal optages en Forhandling om det. Vor principielle Stilling til Lovforslaget er jo paa Forhaand kendt, og hvis ikke der gives Rum for en Forhandling, maa det vel siges at være ganske hensigtsløst at fremsætte Forslaget. Jeg formoder altsaa, jeg har Ret i denne min Betragtning, og de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, tyder jo ogsaa paa, at der er Villighed til at træde i Forhandling, og naar det er Tilfældet, vil jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget, hvor det tidligere Lovforslag blev behandlet, og at der der gøres et Forsøg paa at komme til en Forstaaelse. Thi det maa jo staa alle klart, baade alle Partier

her i Rigsdagen og ogsaa alle Tjenestemænd, at vi ingenlunde har begrænset os til at ville yde 7,1 Million, men at vi har været rede til foruden disse 7,1 Million at ville forbedre Tjenestemændenes økonomiske Kaar med 2,6 Millioner, altsaa i alt 9,7 Millioner. Det er det Tilbud, vi tidligere har fremsat, og som vi staaer ved den Dag i Dag. Men vi fastholder, hvad vi ogsaa tidligere har udtalt, at Rigsdagen som saadan ikke kan og ikke bør være bundet af en Overenskomst, som er sluttet mellem Ministeren og Tjenestemændene. Rigsdagen maa have Ret og Pligt til at overveje Forholdene og gøre sin Indsats gældende. Vi har ogsaa i Lønningsudvalget udtalt vor Beredvillighed til en Forhandling, men paa det daværende Tidspunkt var der ikke tilstrækkelig Sangbund for et saadant Tilbud. Er der det nu, er vi altsaa for vort Vedkommende rede til at optage en saadan Forhandling, men jeg kan jo ikke skjule og bør ikke skjule, at principielle Ændringer i Stedtillægget maa henvises til en Revision af Tjenestemandsløven, hvor de retteligt hører hjemme, og jeg skal derfor paa ny gentage det Ønske, som ofte er fremsat fra vor Side, at man snarest muligt skrider til en Revision af denne Lov.

A. M. Hansen: Af Hensyn til de Omstændigheder, der har fremkaldt Fremsettelsen af det her foreliggende Lovforslag, og af Hensyn til, at de her foreslaaede Bestemmelser er fremgaaet af en Forhandling mellem Repræsentanter for samtlige Tjenestemandorganisationer og den højtærede Finansminister, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det her foreligger, til hurtig Fremme.

Naar det ærede Medlem Hr. Parkov sagde, at Rigsdagen ikke kan og ikke bør være bundet af en Overenskomst mellem Tjenestemandorganisationerne og Ministeren, er dette naturligvis rigtigt, men jeg vil dog føje til, at der under Behandlingen af lignende Lovforslag altid tidligere fra alle Partiers Side er blevet taget vidtgaaende Hensyn til saadanne Overenskomster. Hvis man i Rigsdagstidenden vil læse de Forhandlinger, der har været ført, vil man se, at den daværende Finansminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, i 1923 ved Forelæggelsen af Forslaget angaaende Konjunkturtillægget understregede meget stærkt, at han havde vist Tjenestemændene stor Imødekommenhed. Det ærede Medlem Hr. Parkov har under 1ste Behandling af dette Lovforslag ogsaa udtalt, at Tjenestemændene kunde have opnaaet et bedre